

בית משפט לתביעות קטנות בצפת

ת"ק 15-07-16403 בן שמעון נ' לובלינר

תיק חיצוני:

בפני כבוד הרשם בכיר מוהנד חליאלה

תובעים שמעון ברוך בן שמעון

נגד

נתבעים אסתר שרה לובלינר

פסק דין

תביעה קטנה- גדולה, עד קצה גבול הסמכות- 33,800 ₪.

לטענת התובע, הנתבעת פגעה ברגשותיו ובשמו הטוב בכך שבתאריך 9.6.2015 פרסה "פוסט" בו נכתבו הדברים הבאים:

"זעזוע עמוק ביותר... אני בהלם מרוע של אנשים.

ילד בן 22 פוגע בגופו כביכול "כבדרך אגב" בתינוקת

חסרת ישע בת שנה וחצי. מעניק לה מכה הגונה מכתפו... ולמה?

כי אני מבקשת שקט כול פעם בחפלות שהם עורכים ומרעידים אך כל הבניין".

ובהמשך:

"מתעסק עם ילדה בת שנה וחצי (הבת שלי)".

התובע טען בכתב התביעה שהוגש ב- 10.6.2015 (יום למחרת המקרה), כי היה אצל אחיו בניחוס אבלים וכשיצא, בעוברו בפרוזדור, עבר ליד בעלה של התובעת שאחז בידו את בתו הקטנה, הם נתקלו "כתף אל כתף", התובע המשיך בדרכו למטה ולהפתעתו הנתבעת החלה לצעוק ולקלל את התובע על כך שפגע לטענתה בילדה הקטנה שבכלל הייתה ביד השנייה של אביה. לאחר זמן מה הופתע לגלות את פרסום הפוסט הנ"ל ב "פייסבוק" שגרם לפגיעה חמורה ביחסי הציבור שלי וביחסים האישיים וגרם לי לעוול גדול על כך אני תובע".

בית משפט לתביעות קטנות בצפת

ת"ק 15-07-16403 בן שמעון נ' לובלינר

תיק חיצוני:

הנתבעת טענה להגנתה כי התובע ואחיו עורכים מסיבות קבלת שבת שהן למעשה חפלות רועשות המלוות בקריוקי ומשתתפים רבים וזאת עד לשעת כניסת השבת, "מעין טברנה". האירוע נשוא התביעה היה באחת מהחפלות הרועשות הנ"ל. התובעת ביקשה מהנתבע להנמיך המוסיקה ובתגובה התובע גירש אותה לדירתה. בתה של התובעת בת חמישה חודשים סובלת מנכות ודלקות אוזניים חמורות אשר כתוצאה מכך ניקרו לה את העור של התוף וכל רעש בעוצמה גבוהה מבהיל אותה וגורם לה לכאבים עצומים אשר גורמים להפרעות אכילה ופוגעים בהתפתחותה. כל פניותיה של הנתבעת אל התובע נפלו על אוזניים ערלות. אשר לאירוע עצמו, טוענת הנתבעת כי הילדה בת השנה וחצי הייתה רדומה על כתף אביה וכי בכוונה תקע את מרפקו בצלעותיה של הבת. בעלה של התובעת כמעט נפל מעוצמת המכה וכשהתובעת צעקה: "מה אתה עושה זאת תינוקת קטנה", התובע ענה "סתמי מפגרת". התובעת פנתה למשטרה אשר המליצה לה שלא להגיש תלונה מאחר שהתובע יכול לטעון שלא התכוון לפגוע בילדה. הנתבעת מתוך תסכול וייאוש מהמצב הקיים ומהתנהלות התובע כלפיה וכלפי משפחתה ומשלא נותר בידה לעשות דבר כתבה את הפוסט בפרופיל שלה מתוך תחושה של תסכול וחוסר אונים.

כחצי שעה לאחר מכן התובע ואחיו וגיסתו צעקו עליה בגלל הפוסט והיא נבהלה ונכנסה לחדרה ומיד ומחקה את הדברים.

הנתבעת טוענת כי תוכן הפוסט הוא אמת, וכי עומדת לה הגנת אמת דיברתי לפי סעיף 14 לחוק איסור לשון הרע התשכ"ח 1965. בנוסף, קיים עניין ציבורי בפרסום ההודעה, ולא נגרם לתובע כל נזק עקב הפרסום ולא הייתה כל פגיעה בשמו הטוב. מה גם שהפוסט נמחק אחרי כחצי שעה.

העידו לפני התובעת ובעלה וכן הנתבע ושני אחיו.

במהלך שמיעת העדויות נגלתה מערכת יחסים עכורה מאוד בין שכנים ומטען אמוציונלי כבד.

הנתבעת הודתה כי פרסמה את הפוסט וחזרה על טענותיה.

התובע מסר עדות קצרה בה טען כי התוכן של הפוסט גרם לו פגיעה קשה ושם אותו ללעג ולקלס בעיני הבריות שכן אנשים רבים מאוד צפו בפוסט והחלו לחשוד בו כאילו הוא פגע בצורה מינית בילדה כפי שעלול להשתמע מן המשפט: "מתעסק על ילדה בת שנה וחצי".

הכרעה:

האם הפרסום עונה על הגדרת לשון הרע? מה פירוש "מתעסק":

בית משפט לתביעות קטנות בצפת

ת"ק 15-07-16403 בן שמעון נ' לובלינר

תיק חיצוני:

במילון עברי MILOG.CO.IL, לפועל "התעסק" שלוש משמעויות-

1. טיפל בעניין.

2. נכנס לריב "אל תתעסק איתי" כלומר את תריב איתי.

3. התמזמז "ראיתי את השכן מתעסק עם השכנה".

במילון ספיר "התעסקות"-

1. עיסוק. , טיפול, עשיה

2. משלח יד .

3. יחסי מין.

עינינו הרואות שהביטוי "מתעסק עם ילדה" טומן בחובו את המשמעות המינית, אך גם משמעות של ריב או עימות.

ברור כי שתי המשמעויות אינן מחמיאות לנתבע וברי כי המשמעות המינית חמורה יותר ופוגעת יותר בשמו הטוב של אדם.

צודקת הנתבעת שהמשפט הבעייתי הנ"ל בא ברצף אחד אחרי הפוסט הראשון שבו מדובר על תקיפה לכל דבר וללא שום הרמזה למשהו אחר, אך יחד עם זאת החשש כי הטקסט יובן כפי שטוען התובע בהחלט קיים.

לפי הגדרת סעיף 1(1) לחוק איסור לשון הרע תשכ"ה 1965 די בכך שהפרסום "עלול להשפיל..." " ואין תנאי של וודאות :

"לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול :

"(1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה לבוז או ללעג מצדם".

אני קובע אפוא כי הפרסום נשוא התביעה מהווה לשון הרע.

האם לנתבעת עומדת הגנת תום הלב?

בית משפט לתביעות קטנות בצפת

ת"ק 15-07-16403 בן שמעון נ' לובלינר

תיק חיצוני:

1 התרשמתי כי הנתבעת לא התכוונה למשמעות המינית של הביטוי. למרות זאת אין היא נהנית מהגנת
2 תום הלב שכן היא הייתה חייבת לדעת ולשים לב לכך שהביטוי עלול להתפרש באופן לא ראוי על ידי
3 ציבור הגולשים. וכך קובע סעיף 15 (1) לחוק איסור לשון הרע תשכ"ה (1965):

4
5
6 "במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה אם הנאשם או הנתבע עשה את
7 הפרסום בתום לב באחת הנסיבות האלו:

8
9 "(1) הוא לא ידע ולא היה חייב לדעת על קיום הנפגע או על הנסיבות שמהן משתמעת לשון הרע או
10 התייחסותו לנפגע כאמור בסעיף 3".

11
12 רוצה לומר, גם אם התכוונה הנתבעת בתום לב למשמעות של "ריב" שהאמינה באמתותה מן הבחינה
13 העובדתית, ואינני קובע בעניין זה מסמרות, עדיין הייתה היא חייבת לדעת כי מהביטוי משתמעת
14 לשון הרע שבמשמעות המינים הפוגעת יותר אליה לא התכוונה בפועל.

האם הוכח נזק?

15
16 התובע טען כי אנשים רבים קראו את הפוסט והחלו לחשוד בו כפדופיל ואף פוטר מעבודתו.
17 התובע לא הביא ולו בדל ראיה להוכחת טענה זו שלא נטענה בכתב התביעה. אם מדובר בהרבה
18 אנשים, הדעת נותנת שהיה מביא למצער עד אחד.

19
20 אינני מאמין לתובע כי פוטר מעבודתו עקב הפוסט והתרשמתי כי המציא טענה זו. אוסיף ואומר כי
21 אילו היה בסיס ממשי לטענה כי הרבה אנשים החלו לחשוד בהעדפותיו המיניות ואף דיברו אתו על
22 כך כפי שטען, כי אז לא היה נזקק להמצאה זו.

האם יש מקום לפסוק פיצוי ללא הוכחת נזק?

23
24 לאחר לבטים, באתי למסקנה כי למרות שלא הוכח נזק, יש לזכות את הנתבע בפיצוי ללא הוכחת נזק.
25 בעידן האינטרנט, ה- "וואטס אפ" ושאר הנפלאות של התקשורת המודרנית, כל אחד יכול להגיע
26 לרבבות אנשים באופן מידי בלחיצת כפתור. עלינו להיות זהירי זהירים במה שאנו כותבים על האחר.

27
28 הנתבעת, שכתבה את מה שכתבה בסערת רגשות, הייתה צריכה, למרות המצוקה בה הייתה נתונה,
29 להיזהר בכבודו של התובע ולקחת בחשבון שהפרסום עלול להתפרש בצורה שונה ממה שהתכוונה.

בית משפט לתביעות קטנות בצפת

ת"ק 15-07-16403 בן שמעון נ' לובלינר

תיק חיצוני:

סעד:

בהתחשב בכל נסיבות העניין, בעובדה שלא הוכח נזק, שהנתבעת פעלה בתום לב ובסערת רגשות, שהיא מחקה את הפוסט כחצי שעה לאחר הפרסום, שהיא הייתה מוכנה להתנצל בפני התובע בבית המשפט אך הוא סירב ועמד על קבלת פיצוי כספי בלבד, ולאור יתר נסיבות התיק, באתי למסקנה כי הפיצוי ראוי שיהיה נמוך באופן יחסי.

לאחר ששקלתי בדבר מכל הבחינות, אני מחייב את הנתבעת לשלם לתובע סך של 1,500 ₪.

כמו כן, תשלם הנתבעת לתובע הוצאות משפט בסך של 250 ₪.

כל צד רשאי להגיש בקשת רשות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 15 יום מיום קבלת פסק הדין.

ניתן היום, ב' כסלו תשע"ו, 14 נובמבר 2015, בהעדר הצדדים.

מוהנד חליאלה, רשם בכיר

